

Ver voordat NASA in 1983 liet weten dat er zich waarschijnlijk een onbekende planeet in ons zonnestelsel ophield, was deze al aangekondigd door iemand anders.

Een Chileense astronoom voorspelde in 1940 al dat er een planeet bekend zou worden die de omloopbaan van een komeet zou volgen.

Bij ons in de Westerse wereld hebben waarschijnlijk maar weinig mensen gehoord van Carlos Muñoz Ferrada.

Hij was een Chileense astronoom die in 2001 op 92-jarige leeftijd is overleden en die misschien wel de belangrijkste aanwijzing ooit heeft gegeven voor het bestaan van de [planeet Nibiru](#), of Hercolubus zoals deze soms ook wordt genoemd.

Ruim 43 jaar voordat de infrarode Iris telescoop van NASA in 1983 een onbekende planeet had ontdekt volgens [een artikel in de Washington Post](#), sprak Ferrada hier al over. Dat is zelfs ruim 36 jaar voordat in 1976 het beroemde boek van Zecharia Sitchin "De Twaalfde Planeet" verscheen.

Muñoz Ferrada werd beroemd in Chili toen hij op 19 januari 1939 een zware aardbeving voorspelde in zijn land voor 24 januari dat jaar. Op het moment dat hij de lezing gaf, geloofde geen mens in het publiek hem, maar toen op 24 januari 1939 Chili inderdaad werd getroffen door een zeer zware aardbeving die aan tienduizenden mensen het leven kostte, was het een ander verhaal.

De manier waarop hij dit had berekend was volgens een door hemzelf ontwikkelde theorie die hij "geodynamics" noemde. Door de jaren heen bleek keer op keer dat dit door hem ontworpen systeem accuraat aardbevingen, vulkaanuitbarstingen en tsunami's kon voorspellen.

Niet alleen kon hij door middel van berekeningen gebeurtenissen op aarde voorspellen, hij ontdekte ook nieuwe planeten en kometen. Op een moment dat deze nog door niemand met een telescoop waren waargenomen.

Het leek alsof hij door zijn berekeningen of andere methoden planeten en kometen al "zag" voordat deze fysiek in beeld kwamen. Uiteraard wekte dit veel verbazing in astronomische

kringen. Het gevolg was zelfs dat er bij de oerconservatieve Royal Astronomical Society in Londen een aantal veranderingen werden doorgevoerd vanwege deze Muñoz Ferrada. Er werd besloten dat voortaan een komeet zou worden vernoemd naar degene die deze door berekeningen had “ontdekt” en niet per definitie door degene die de komeet het eerst zag door een telescoop.

Het was het jaar na de beruchte aardbeving in Chili, 1940, dat Ferrada voor het eerst sprak over wat hij toen noemde “een komeet-planeet”. Volgens Ferrada was het een gigantische planeet die echter de ecliptische omloopbaan van een komeet volgt, vandaar de naam cometa-planeta op zijn Spaans. Wat heel bijzonder is, Ferrada zegt dat het een [planeet met een staart](#) is.

Deze planeet draait om een verre “zwarte zon”, wat een soort zusterplaneet van onze zon is en die zich op een afstand van 32 miljard kilometer bevindt. Hij beweegt zich volgens Ferrada met drie verschillende snelheden door de ruimte. Met 92 kilometer per seconde in de buurt van de “zwarte zon”, met 76 kilometer per seconde in de buurt van onze zon en voor het overige traject reist de planeet op topsnelheid met 300 kilometer per seconde (eenduizendste van de lichtsnelheid).

Er komt een moment waarop dit hemellichaam voor ons zichtbaar zal worden en dan breekt er een tijd van grote verwarring aan. De gevolgen hiervan zullen voor ons op aarde onplezierig zijn, om het maar zacht uit te drukken. Er zullen drie mega aardbevingen voorvallen. De drie punten ervan zullen een driehoek vormen, zoals te zien is op onderstaande afbeelding.